

SZÉKESEFEJÉRVÁR.

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, iskolatanács, s a tanítók és községi jegyzők egyletének

A lap ára

háshoz hordással vagy postán küldve:
Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Hirdetmény

a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor:
Megrendeléstől 6 — nem megrendeléstől 8 krért
igtattatik be.

KÖZLÖNYE.

Megjelen minden vasárnap.

17. szám.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Széchenyi-utca 164. sz.) czimzandók; — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak Klökner Péter kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjelenő közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Még egy szó árvaházunk érdekében.

Régen ismert dolog, hogy mi liberalis nép vagyunk — elvben, — elveink kivételében azonban irtózatossá czopf által gátoltatunk.

Ennek tulajdonítom, hogy Fejérvárt két kóroda létezik — a városi s a megyei. Ha ez állapot a régi feudális világ kifolyása volna, érteném én azt; de hogy a 19-ik század második felében annyi mindenféle sürgősnél-sürgősebb szükségleteink mellett oly városban, melyben sem árvaház, sem kényszerítő dolgozóház nincsen egy második kóroda nyit-tatik csak azért, hogy a meglévő kórház mellett, melyben boldog boldogtalan találja ápoltatását — vagy legalább találhatná, ha fele rendesen üresen nem állna, megyei kórházunk is legyen, azt csakugyan nem értem.

Nem kis örömmre szolgált tehát „Husvét-napján” című vezércikkéből értesülhetni, hogy ezen hiba orvoslása szőnyegen van s pedig a közjó-nak, több mint egy tekintetben hasznos módon.

A régi — 48 előtti — világban meghalhatott bárki a legtöbb polgári vagy nemesi kóroda kü-szöbe előtt, ha azon kiváltságos osztályhoz nem tar-tozott, mely ez intézethez igényt tartott. A mai kor humanisticus iránya mellett az ily szükkeblű eszmék gyökerestül kihaltak. A mai kor már csak kórház-at ismer. Nem tudok esetet képzelni, hogy bár-mely megyebeli vagy nem megyebeli honi vagy idegen beteg nem találna felvételt ily intézetben.

A második hasonmúi intézet egy városban s

csaknem egy utcában tehát felesleges, de nem-csak felesleges, hanem államgazdasági tekintetben káros is, a mennyiben kétségtelen, hogy az e két intézetben ápoltt mindössze talán husz beteg kezelési költsége jóval csekélyebb volna, ha egy intézetben ápoltatnak, de humanisticus tekintetben is az erők szétforgácsolása kárthatandó, mivel a mi az együt-tes kezelésnél megtakarítottak, az az intézet czélsze-rőbb felszerelésére fordíthatatik.

Bármennyire szembeötlő mindazon előny, mely Fejérvár városára s Fejérmegyére vár azon esetre, ha a megyei kórház feloszlatásával a megyei kóroda épületje s tőkéje az árvaházi alapnak átengedtetik; mégsem tagadhatom, hogy ezen eszme valósitása sok időt, fáradságot s az érdekeltek önzéstelen áldozat-készségét veendi igénybe. De azért nem szabad visz-szariadnunk a kivétel nehézségeitől, sőt épen mivel e nehézségeket ismerjük, szükséges, hogy az eszme valósitásához mi hamarabb hozzáfogjunk.

Nézetem szerint a legközelebbi városi s megyei bizottmánynál oly enquete kiküldetése javaslatba hozandó, mely e kérdést tanulmányozza s javaslatát legfeljebb három hó alatt a bizottmányunk bemutatassa, az ügy fontosságánál s a két municipium dualisticus természeténél fogva, a megyei főispán ó excellentiája felkérendő volna, hogy az együttes ül-ésekben elnököljön, míg másod elnöknek a városi fő-ispán ó méltósága felkérendő, — a két bizottmány külön üléseit a megyei alispán s városi polgármester vezetné.

Eleve a főkérdés ez enquete kiküldetése — az-

zal párhuzamban jár azon óhaj, hogy ez enquetebe a két bizottmány leghiggadtabb, a világot magasabb — humanisticus — szempontból megítélő tagjai vá-lasztassanak. — Ezeknek okvetlen sikerülni fog a kérdés megoldása, a mellett a nyilvánosság, mely ma is már oly nagy érdeket tanusit ez ügyben, nem hagyandja az enquete-t iránytu nélkül, ugy hogy könnyü leend több javaslat közül a legalkalmasab-bat kiválasztani. — Részletekbe bocsájtkozni ma idő-előttinek tartom, de ha visszhangot talál az eszme a szerkesztőség engedelmével a kivétel illetőleg is né-zetemet előterjesztendem. **Druker József.**

Ismertetés*).

Érd (Hamzsabég) és Batta (Százhalom) történeti vázlat.

Irta: Kereskényi Gyula.
(Folytatás.)

Az előadottak szerint a hun vezérek vitézeikkel együtt pogány szokás szerint a csatahelyen temette-tek el: azaz tetemeik megégettettek; ezt bizonyítja a föl-sótt halmok belseje, bizonyítja még a későbbi korban is őseinknél hátramaradt vallásos szokás; így p. o. a szent galleni kolostorról leestett magyar bajno-kok teteme megégettettek: bizonyítani látszik a köz-mondássá vált magyar szójárás: „se hire, se hamva.” Elégetett tetemük fölő halmokat hordának össze: „Hun-num certatim aggerunt, magnumque studium adhibent, ut tumulum erigant quam maximum.” (Herodot. lib. IV. Cap. 71.)

*) Lásd lapunk 12-ik számát.

TÁRCZA.

Kanász és leánya.

Népies beszéd
Fekete Jánostól.
III.
(Folytatás.)

A kanász szive repesett örömben, s az álmenekvő örült győzedelmén.

A szép Erzsike csaknem nyakába borult az ide-gennek, hogy engesztelődjék, vélvén, hogy haragszik. Szent lett a béke s a család és csalatott vázson-korsóbból ittak békeáldomást.

Ismét „atta a teremtetete” szó hallatszott távolról... A komondor szükült mintha a holdat ugatta volna.

A kanász hirtelen elfújta a világot, hogy vendége menekülhessen, s a zajra sietve kiment.

A gaz ficzko azonban gondolva, hogy megbizott pandurjai jönnek, nem menekült s a szép Erzsike erre hiába nógatta.

Lábaihoz omlott az ártatlanság gyermekének mint-egy salon délibábnak, s igenen szónokola:

— Szeretlek, imádlak védangyalom! halál pallosa fenyegetessen sem távozom lábaidtól még meg nem tudom: szeretsz-e vagy nem? kegyesség vitt-e szánásomra, hogy atyád előtt pártfogolj vagy szerelmed?

— Hangai ur rejtse el magát Isten szerelmére kérem, üldözői jönnek — szólt aggódva a kis leány....

— Itt halok meg szép angyalom ha bizonytalan-ságban hagysz, itt ontják hóhérjaim véretem... sze-retsz-e vagy nem, felelj?

Az ostromlott kis leány azt sem tudta égen van-e vagy földön, s oly őszintén mondá az „igen” szót, hogy becsületesebb ember is örömet hallgatta volna.

Ezzel felkelt a térdepelő sátán, s megcsókolta az elbukott angyalt.

— Most már megyek megmentem magamat, csu-pán te éretted — és indult.

Már későn.

A viskó csikorgó ajtaján hivatlan vendégek top-pantak be.

— Dicsértessék a szép asszony! — köszönte be nyersen az első belépő, s mielőtt a gazda az asztalhoz ért volna csizmaszárához dörgölt egy gyufát s meg-gyújtá — mintha csak otthon lett volna — az asztali mécesest.

Négy — népiesen ugynevezett szegény legényt le-hete a mécs világánál megpillantani.

— Tán rabolni jöttek?

— Nem.

— Tehát mit keresnek?

— Megmondom.

— Magyarország banditái lovasok és gyalogok... az alföld betyárjai lovon nyargalják be a mérhetlen rónatájt... minden tanya az ő tanyájok, hová vacsora veszteti járnak, minden félreeső csárda csapja meg-csordul számukra, ha viharként beköszöntenek...

Legyen széna, legyen abrak,

Mint a Duna folyjon a csap,

Mert különben agyoncsaplak,

ez a betyár köszöntő — Igy van ez a felföldi rengete-gek szegény gyalog legényeivel is a széna és abrak leszámításával. Az alföldi csaplár bealkussza haszon-bérléskor ezen sajtáságos deperditát; a felföldi juhász

vagy kanász évente 10—12 darabot az ebek harmin-czadjára számol be, s jobb ha a gazda az ilyenek sem tudója, sem látója... ez a villámhárító, s a tűz-kármentesítési részlet, e nélkül hamar vörös kakas szállt oda, hol különben a rónaföldön kereplő golya szokott békén fészkelni. E titkos adót minden nagyobb földesur szenvedti, de aztán biztosítva is van a kár ellen.

Szegény legényeink is vacsorára jöttek.

Az első, ki sajtáságos módon beköszöntött, dupláját az asztalra fektetve, az idegert végig mérve s a szép lányra tekintetével odatapadva szóltott:

— Megenném a szép asszony főtét... jut-e va-lami körömfaladék te szép kisértet?

— Szivesen, a mivel szolgálhatunk, de aztán sze-retrném tudni miért volnék én kisértet?

— Sötétben hugom minden vászoncseléd kisértet, azt pedig csaknem tagadod, hogy én gyujtottam meg a világot...

A kis lány helyett arcza pirja válaszolt.

Ez idő alatt a kanász egy siskamalacot leszótt, s pár perc alatt kötélén lógott a bogrács a pattogó tűz felett.

— Adszá azt a szivvigasztalót Döme — szólt a vezér — mert az volt kit eddig beszélni hallottunk — s a megszóltott előrántott a szür alól egy kotyogógépet, mását annak, melyet egyidőben Csokonai feleségével akart felcserélni.

— Adjon Isten a mi nincs! köszönte a vezér a belépő gazdára s akkorát húzott a kulacsból, hogy szemei könybe lábbadtak bele.

(Folytatása következik.)

A halmok fölé kőbálvány állítaték. A százhalmi (batai) nagy huntemetőből e kőbálvány elenyészett vagy a föld borította el. Ily kőbálvány felállítását a későbbi korban is divatozott: „Cumanii faciunt magnum tumulum super defunctum, et erigunt ei statum versa facie ad orientem, tenentem ciphum in manu sua ante umbellum.“ — „A kunok a halott fölé nagy halmot hordanak, s neki arczczal kelet felé fordult s kezében köldöke előtt esését tartó szobrot emelnek.“ — Rubruquis Vilhelm.

Itt e nagy huntemetőbe tétetett nyugalomra Keve vezér is. Mert a hunok közös temetkezési helylyel bírván, ide még a távolabb eső helyekről is elhozák holtait. Ha tehát Keve vezér nem is épen e helyen, de távolabb esett volna el, vallásos szokásnál fogva, tetemét az ő vezérlete alatt küzdött s vele elvérzett bajtársak közé tették. Azonfelül az országot, mely mellett eltemeték mai napig is áll Százhalomnál. — Sokan, bár hibásan Kajászó-Szent-Péteren keresik Keve tetemét, Erdy (Luczenbacher 1847. Acad. értesítő 285-ik lap) írja: „E temetőhelyet (batta-százhalmi) és környékét nevezték Keázó, helyesebben Keveháza néven, és Martonvásáron túl fekvő Szent-Péter, egyedül azért hivatik Kajászó, Keázó vagy Keveháza-vidéki Szent-Péternek, hogy oly sok Szent-Péter nevű helytől megkülönböztessék.“

Igaza van Erdynek, mert nem pusztán a hely, hová Keve tétetett, nevezeték Keveházának, de annak egész vidéke. Kézay írja: „Partesque illius territorii;“ a dubniczai krónika pedig: „Locumque illum, et partes illius Keveháza vocaverunt,“ azaz azon táj környékét.

Ha Keve itt fekszik, Béla, Réva és Kadocsa is itt van eltemetve. „Quorum cadavera ab inde (Cezmaur) remouentur apud memoratam statum sepulture tradiderunt.“ — „Kiknek testeit onnan (Zeiselmaner-től Bécestől 3 mértföld) visszavivén, az enlített bálványkőhöz többi bajtársaik mellé temették.“ — Kézay pag. 21.

Hát a nemzeteket tapodó hatalmas hun király Attila sírja hol található?

Hagyomány szerint a Tárnokvölgyében; e halmok pedig a Tárnokvölgyében emelkednek, országot mellett; e halmok alatt vonul el az ezredéves, még most is ép-ségben álló római út, Keve síroszlópa körül: „Sepelium eum (Attilam) cum Kadicha, Bela et Keve, aliusque Capitaneis hunorum in loco superius memorato.“ — „Eltemeték őt (Attilát) a föntebb említett helyen, Kadicha, Béla és Keve s a többi kapitányok mellé.“ Bud. chor. pag. 28. — Turóczy, Oláh, a magyar évkönyvek szerint Attila tetemét Keveházába a kőbálvány mellé teszik, hol Keve, Kadicha és Béla kapitányok eltemetve fekszenek. — Mindezekhez adva azt is, hogy a Scythák mint föntebb említők, vallásos szokás szerint közös temetkezési helyet tartanak, s e helyre a legtávolabb eső vidékről is, mint azt Béla, Kadocsa tetemeivel tették — elviteték holtait: lehet-e kételkednünk, hogy Attila is elődei iránt viseltető kegyeletjelül, a náluk divatozó vallásos szokást követve, e közös nagy huntemetőbe tétetett nyugalomra?

Ezt megerősíteni látszik azon százasos hagyomány, hogy Százhalom (Batta község) mellett létező hunhalmok kezdőpontján, a Duna fölött emelkedő *hegymagaslat Attila várának* nevezeték. E helyen Attilának vára nem volt, de valószínű, hogy mint Rhodungin XIX. fejelet megjegyzi: „Reges heroesque, in vertice, vel ad radices montis sepeliebantur.“ — S miután már száz huszonöt ezer hun vitéz volt e Duna mellett emelkedő hegynyalon eltemetve; Attila is ide a hegymagaslatra, a Dunafolyam mentében, az itt elvonuló ezredéves római ut mellett, Keve, Kadicha és Béla hunvezérek mellé tétetett nyugalomra. — S e hely Attila várának nevezeték.

S bár Attila temetése Calanus szerint: „in noctis crepusculo.“ — Jorandes után: „in nocturno tempore;“ tehát titokban történt, oly annyira, hogy mindazok, kik vitték a tetemet, mind kik követek megöletének: „caesisque, qui Cadaver gestabant, et comitabantur.“ — ennek dacára a hunok maguk között jól tudták hová lett tetemve, bár mások előtt titok maradt.

Ez őseinktől átmaradt hagyományt, legrégibb történetseink megjegyzéseit, Thuróczy, Oláh, Bonfin s a jelen élők közül sokaknak véleményét Attila temetkezési helyéről tekintetbe véve, majdnem határozottan mernők állítani, hogy Attila a százhalmi huntemetőben, a még most is Attila várának nevezett hegymagaslaton, a Dunafolyam és ezredéves római ut között van eltemetve. — Ez állításunkat megerősíti azon tény, hogy az Attila hegymagaslatlaltal egykor kapcsolatban álló, de a *Dunaviz* mosása által annyi századokon keresztül elmosott *terrenumon* több Attila képmását s föliratát viselő nagyobb éremek találtak, melyekről a még most is élő s régészettel foglalkozó érdemdús községyi jegyző *Leszkovits Pál* jr tanuskodik, kinek nemcsak én, de Luczenbacher Erdy ur is e százhalmi környéken tett észleleteinek utbaigazítását közölni. — E véleményünk kifejezése mellett határozottan megmaradva, vagyunk bátrak a tudós világot, különösen a régiség barátait, ezek között első helyen tudós régészünket Rómer Flóris urat ez állításunkra figyelmeztetni s egyuttal felkérni, ha többek közreműködése folytán a még fenálló *Attilahegy* és hunhalmok megáztatása országos költségen kieszközölhető lehetne.

Mily nagy nyereség lenne reánk! mily világosságot vetne ősrégi történetünkre! ha ez Accincumtól

Érd, Batta határában elhaladó ezredéves ut mellett a nagy huntemetőben fekvő őseink holt tetemeit fölfedezni lehetne.

(Folytatása következik.)

Hatósági élet.

Székesfejérvár szab. kir. város bizottságának f. hó 14-én és 15-én tartott rendes havi közgyűlése.

(Vége.)

A városi tanács pártoló véleményével betérjesztett kérelme az árvaház igazgató-tanácsainak, az árvaház ügyét érdeklő azon kérdésben, mely Fejérmegye főispánjának azon ajánlata folytán felmerült kérdésben, hogy a megyei és városi árvaház egyesítsék, olvasgatott, mely hosszabb vitát idézett elő, melyben többet vettek részt, kik közül felemlítjük a következőket: Matuska János, jelenben az árvaház mikénti felállításától eltérve, arról van szó, hogy a kettő egyesítsék, az árvaházi igazgató-tanács, már e tárgyban többször tartott ülést, melyben az egyesítésre felmerült eszme minden vitatás nélkül helyesléssel fogadtatott, miután ha a megye csakugyan hajlandó volna az árvaházat egyesíteni, azáltal csak a közérdek nyerne, mivel két hatóság öszműködése valószínű azon rég ohajtott tervet, hogy az árvaház felállítsák, azért ő a kedvező alkalmat megragadni ohajtja, s az eszme kivételére egy bizottságot kíván kiküldetni. Kövesy Ferencz, az árvaházi ügyekre némi visszapihlantást vet, miután már évek óta tervezett egy árvaház felállítását, hanem ez ideig nem igen mentünk előre, és ő felállítását az erők szétforgácsolása előtt ohajtja. Felhozza, hogy évek előtt akadt egy nagylelkű jótévő, ki adományával az árvaház létrejöttét ugyszólván megvalósította, de annak adománya nem kellett, hogy miért? azt most nem feszegeti. Több egy éve el lett határozva, hogy addig is, míg az árvaház felépülhet, egy helyiség rendeztessék be — de eddig misem történt; azonban a felmerült eszmét ő is örömmel üdvözli, s ennek mielőbbi teljesítését reméli, s ő neki nincs kifogása, hogy a város a megyével az egyesítés végett érintkezzenek, de ez ne szolgáljon akadályul azon korábbi közgyűlési határozat érvényre emelésében, hogy egy helyiség rendeztessék be. Novák Kálmán, mielőtt a tárgyhoz szólna, kénytelen az előtte szóló bizottsági tag némely állítását helyreigazítani, mert az árvaház ügyében koránsem vannak oly hátra, mint Kövesy doctor ur képzeli, mivel midőn a jelen hatóság két év előtt a közügyek élére állt, azt tapasztalta, hogy az árvaházügye csak kezdetleges, miután semminemű intézmény, program vagy szabályzat nélkül nem állhat fenn, azért a hatóság először is a program és szabályzat elkészítéséhez fogott, s midőn azokat megalkotta a közgyűléshez terjeszté, s annak helybenhagyása után a miniszteriumhoz lett felterjesztve, s onnét megerősítve csak a mult év végén érkezett vissza, s csak azután lett az igazgató-tanács megválasztva. Az igazgató-tanács megbizta szőlőt és Say Rudolf urat egy alkalmas helyiség keresésével, s ők leltek is, ha szükség lesz reá felhasználandják. Azonban az igazgató-tanács e működése közbenjött megyei főispán ur ajánlata, melynek előnyét tagadni nem lehet, s így lehet kissé várnai, mert az árvaházügye teljességgel nincs elhanyagolva, miután a város ez árvák illetőleg lelenezek gondozása és neveléséért 1700 forint költséget tesz. A ki az árvaház felállításának ügyét komolyan tanulmányozta, meggyőződhetett, hogy annak kivitele nagy költséget igényel, azért volt kénytelen a hatóság Hoffmann ur nemes és nagylelkű ajánlatát visszautasítani; maga az árvaházi kormányzás költsége is oly tetemes mennyiségre ragnak, hogy annak fedezésére sem a kellő alap, sem a kellő jövődelemmel nem rendelkezünk. Azért a megyei főispán ajánlatát örömmel üdvözli, mert ha az eszme létesül, a Kiss Sándor-féle alapítvány megnyerése is előnyös leend. Különbben is szóló mélyebb okot lát a felmerült eszme keresztyénvitelében, s hogy többet ne említsen, felhozza azon ellenséges viszonyt, mely a korábbi időkben a város és megye között létezett, mig most feltűnt az első alkalom, hogy karöltve, testvéries egyetértéssel működhesse, azért az igazgató-tanács indítványának elfogadását ajánlja Kuti Márton a felmerült eszme helyességéről meg van győződve, s így az egyesítés előnyét felesleges bizonyítgatni, kétségkívül fognak nehézségek felmerülni, de azok megvitatását később kell eszközölni, azért jelenben az igazgató-tanács indítványára szavaz. Főispán, nem látja szükségesnek a küldöttséget, s csak felhívás intézését az egyesítésre, s további érdemleges vitába ne bocsájtkozzanak, a másik intézkedést, illetőleg egy bérlendő helyiségnek árvaházhoz történendő felszerelését jelenben nem látja szükségesnek, miután az árvák teljes gondozásban részesülnek. Szöllősy Pál, az eszme ellen semmi kifogása, de egyelőre komolyabb lépést nem ohajt bővebb megfontolás nélkül tenni, azért helyén látná, ha elnöklő főispán ur a megyét megerősítve egy küldöttség kiküldetésére, mely a tervezetet kidolgozná, de a mely nem lenne obligat a közgyűlésre. Főispán ur indítványa az eszme tovább vitelére nézve elfogadtatott.

Az iskolaszéknél üresedésbe jött két tagsági hely

betöltésére, Fekete Pál és Schnetzer József urak választattak meg.

A helybeli tűzoltó választmány kérelmezi a hatóságot, hogy az általa vásárlandó egypár ló eltartását vállalja el. Havranek József, miután az utóbbi tűzesetek előfordultával a választmány meggyőződött arról, hogy eredményt működésétől csak ugy várhat, ha folyton rendelkezés alatt áll egypár ló, s ennek beszerzésére már oly adakozások történtek, hogy a vétel lehetővé vált, s ezáltal a város közönség nyere előnyt, ennél fogva a kérelmet megadtni javasolja. Megadatik.

A „Vörösmarty-kör“ választmánya megkereste a hatóságot, hogy a „Vörösmarty-liget“ fentartását eszközölje, s ezen kérelem mellett szót emelt Ligeti József, ki felemlíti, hogy mig a körnek pénztára bírta, addig intézkedtek, s miután Barkáts Gusztáv is, ki a korábbi években egész paradicsommá varázsolta a ligetet, támogatását megvonta a nagyköltő iránti kegyeletből, kéri a hatóságot, hogy gondozását a ligetre is terjessze ki, s ő biztosítja a hatóságot, hogy e gondozásban ugy a „Vörösmarty-kör“ mint a liget körül lakók támogatni fogják. Novák Kálmán, tudatja, hogy a „Vörösmarty-liget“ állapotáról értesülvén, azonnal megtette a javító intézkedéseket és Szepelt Nándor gazd. tanácsos ügybuzgalma azóta is folyton kiterjedt reá, sőt az ott álló constabler is utasított a liget figyelemmel tartására. A gazdasági-tanácsos a gondozással megbízott, ki ugy a „Vörösmarty kör“ választmánya, mint a körülakókkal érintkezésbe teendi magát. (Eközben tudatja gazdasági tanácsos, hogy a liget gondozására elnöklő főispán ur 10 frtot tett le kezei közé. Eljenzés.)

A polgármesternek 1873. sz. kinyomatott zárjelentése tudomásul vétetett.

A jegyzőkönyv hitelesítésére kinevezett bizottság tagjaiul Pellet Ödön, Szöllősy Pál, Hoffmann István, Kövesy Ferencz, dr. Ligeti József, Say Rudolf, stb. felkérte, a gyűlés befejeződött. Cs. K.

Pályázati hirdetmény.

Székesfejérvár szab. kir. város részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a városi közrendészetnél egy rendbirtosi állomás üresedésbe jöven, annak nyilvános pályázat után leendő betöltése rendeltetett el; miért is fölhívának mindazok, kik ezen 500 frt. évi fizetéssel kapcsolatos állomást elnyerni ohajtják, ebbeli folyamodványaikat bezárólag f. évi május hó 11-éig a városi ígató hivatalnál nyújtsák be, minthogy a netán később jelentkezők kérvényeik figyelembe vétetni nem fognak.

Kelt Székesfejérvárott, 1874. évi april 17-én.

Novák Kálmán m. k., polgármester.

Pályázati hirdetmény.

Székesfejérvár szab. kir. város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a városi köztörvényhatóságnál egy díjnoki állomás üresedésbe jöven, annak nyilvános pályázat után leendő betöltése rendeltetett el; miért is fölhívának mindazok, kik ezen egy forint napidíjjal kapcsolatos állomást elnyerni ohajtják, ebbeli sajátkezűleg irt folyamodványaikat bezárólag folyó 1874. évi május hó 11-ig a városi ígató-hivatalnál nyújtsák be, minthogy a netán később jelentkezők igényei figyelembe vétetni nem fognak.

Kelt Székesfejérvárott, 1874. évi april 17-én.

Novák Kálmán m. k., polgármester.

Hirdetmény

az ismétlő (vasárnapi) iskolákat illetőleg.

A városi iskolaszéknél az 1868. évi XXXVIII. tcz. 50. §-a alapján hozott végzéséhez és megbízásához képest közhírré tétetik: I) A beiratás az ismétlő vasárnapi iskolákra, az összes városi tanodákban folyó évi aprilis 19-én fog megkezdeni, és első oktatási napul f. é. aprilis 26-ika tüzetik ki. II) A fiuk és leányok elküldönve fognak taníttatni, és pedig: a fiuk vasárnapokon délelőtt 10-től 12-ig, a leányok vasárnapokon délután 2-től 4 óráig. III) A fönnidézett törvényrendelete szerint, az ismétlő iskolák látogatására kötelezve van minden fiu és leány, ki a 12-ik korévet meghaladta és a 16 évét el nem érte; kivételt csak azok képezvén, kiknek más módon történő rendes oktatások bobizonyítottak. — Azon 12 évesnél fiatalabb gyermekek, kik szüleik anyagi viszonyai miatt a rendes iskolából kivételtek, a törvény 53-ik §-a értelmében a vasárnapi iskolák látogatására hülönösen is köteleztettek. Kik ezen kedvezményt igénybe venni ohajtják, aprilis 26-án d. e. 8 óráig 12-ig a városház termében kérelmüket szóval előadhadják. IV) Azon vallásfelekezetek tanköteles gyermekei, kik felekezeti tanodáiban ismétlő iskola nem tartatik, az elemi tanodák igazgatójánál, Janny József urnál (belvárosi leánytanoda) jelentendők be. V) Tandíj az ismétlő oktatásért ezen iskolaévben nem fizettetik.

Kelt Székesfejérvárott, 1874. aprilis 15-én.

Say Rudolf, iskolaszéki elnök.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú magyar királyi földművelés-, ipar- és kereskedelmi ministeriumnak mult évi május